

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 64177-05-23 סיון אין האוס בע"מ נ' וויב אול דיגיטל בע"מ ואח'

לפני כבוד סגנית הנשיא, השופטת כרמלה האפט

התובעת: סיון אין האוס בע"מ

נגד

הנתבעים: 1. וויב אול דיגיטל בע"מ
2. יניב מרמלשטיין

פסק דין

תביעה בגין הפרת זכות יוצרים ביצירות שפורסמו באתר האינטרנט של הנתבעת.

ובנמצא;

התובעת היא בעליה של זכות היוצרים ביצירות מושא התובענה. הנתבעת הפרה את זכות היוצרים של התובעת ביצירות, ומשכך עליה לפצותה.

רקע

1. התובעת היא חברה בע"מ המציעה שירותי מיתוג עסקי, שיווק דיגיטלי ובניית אתרים, אשר סיפקה בעבר שירותים לחברה החקלאית לגידול צמחי מרפא (להלן: "הלקוחה").

2. הנתבעת 1 (להלן: "הנתבעת") היא חברה בע"מ המציעה שירותי פיתוח תוכנה, מיתוג, קריאייטיב, עיצוב ופרסום, המספקת שירותים ללקוחה, לאחר שהאחרונה הפסיקה את התקשרותה עם התובעת.

3. הנתבע 2 הנו דירקטור ומנכ"ל משותף בנתבעת 1.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 64177-05-23 סיון אין האוס בע"מ נ' וויב אול דיגיטל בע"מ ואח'

טענות הצדדים בקליפת אגוז

4. לטענת התובעת, הנתבעים הפרו את זכות היוצרים ואת הזכות המוסרית שלה.

התובעת מוסיפה וטוענת כדלקמן:

5. במהלך שנת 2020 ולאחריה התקשרו ביניהן התובעת והלקוחה, לשם מתן שירותי מיתוג ושיווק מוצרי הלקוחה על ידי התובעת בתחום הקנאביס. לאחר תהליך אסטרטגי מעמיק, הוחלט על הקמת שני מותגים עבור הלקוחה: "גרינקום" ו-"קלאוד 9" (להלן: "המותגים"). בין התובעת לבין הלקוחה סוכם כי התובעת תהיה אחראית על כל הליך המיתוג והשיווק של המותגים. תהליך המיתוג כלל את התכנון האסטרטגי, בחירת שמות המותגים, עיצוב הלוגו, פיתוח שפת המותג, הטמעת כלל החומרים השיווקיים והפרסומיים של החברה לרבות ניירת חברה, כרטיסי ביקור, מצגת משקיעים, אריזות, ברושורים, שילוט, מדבקות, דף נחיתה, אתר אינטרנט, מודעות, פוסטים ועוד. התובעת סיפקה ללקוחה גם שירותי ליווי וייעוץ שיווקי, שיווק ופרסום בערוצים הדיגיטליים, ניהול דף פייסבוק, ליווי הפקה צילומית, כתיבה שיווקית ועוד. למעשה, לא היה תחום שיווקי בפיתוח המותגים שלא נעשה על ידי התובעת.

6. לאחר תקופה מסוימת, וחרף מערכת היחסים המעולה בין התובעת לבין הלקוחה וחרף שביעות הרצון המקצועית, בחרה הלקוחה להפסיק את ההתקשרות עם התובעת משיקולים כלכליים, והתקשרה עם הנתבעת.

7. בחודש נובמבר 2022 גילתה התובעת להפתעתה כי הנתבעת מציגה באחד מאתרי האינטרנט שלה (להלן: "אתר הנתבעת"), בדף ה"פרויקטים", עבודות שנעשו על ידי התובעת עבור הלקוחה (להלן: "העבודות" או "היצירות"), כעבודות שלה בתחום הגרפיקה והמיתוג. יצוין כי כאשר מגדילים את הדף, ניתן לזהות בכתב זעיר את הקרדיט שניתן לתובעת על ידי הלקוחה על עיצוב האתר. על כן, ברור כי לא מדובר בטעות של הנתבעת, אלא בשימוש מכוון ביצירות, שנוצרו על ידי התובעת.

8. התובעת פנתה אל הנתבעת בדרישה להסיר את העבודות מאתר הנתבעת. הנתבעת נענתה לדרישה, הסירה את העבודות מאתר האינטרנט שלה, והביעה התנצלות. כעבור מספר חודשים, גילתה התובעת כי העבודות הועלו בשנית לאתר הנתבעת, זאת על מנת לשוות מצג שווא כאילו מדובר בעבודות שביצעה הנתבעת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 64177-05-23 סיון אין האוס בע"מ נ' וויב אול דיגיטל בע"מ ואח'

9. זכות היוצרים בנוגע לעבודות שייכת באופן בלעדי לתובעת, היא היוצרת, וזאת בהתאם לסעיפים 11 ו-35(א) לחוק זכות יוצרים, תשס"ח-2007 (להלן: "החוק"). באף שלב לא הועברה, במפורש או במשתמע, זכות היוצרים בעבודות ללקוחה, וממילא לא ניתנה ללקוחה הזכות להעביר את זכות היוצרים בעבודות הלאה לנתבעת.

10. על כן, הצגת העבודות באתר הנתבעת עולה כדי העתקה לפי סעיף 12 לחוק. העתקה זו איננה בגדר שימוש הוגן כמשמעו בסעיף 19 לחוק, שכן מדובר בהעתקה לצורך השאת רווחי הנתבעת.

11. אפילו יטען כי זכות היוצרים בעבודות הועברה לידי הלקוחה, אין הדבר מתיר את הפרת הזכות המוסרית, כמשמעה בסעיפים 45 ו-46 לחוק. הנתבעת הציגה את העבודות ללא שמה של התובעת, היא היוצרת, וכאילו העבודות נוצרו על ידה, ובכך הפרה את הזכות המוסרית. הקרדיט שניתן לזהות בתחתית הדף כמפורט לעיל, ניתן לזיהוי רק על ידי מי שמכיר את לוגו התובעת ומתאמץ לעשות זאת, ולא על ידי מבקר אקראי באתר הנתבעת.

12. לאור האמור, יש לפסוק לטובת התובעת פיצויים ללא הוכחת נזק, בהתאם לסעיף 56 לחוק, בסך של 100,000 ₪.

13. עוד מבוקש ליתן צו מניעה קבוע, המורה לנתבעת ו/או למי מטעמה להימנע מכל שימוש, הפצה, פרסום, הצגה ו/או כל פעולה מסחרית ביחס לשימוש ביצירות התובעת, בכל פלטפורמה לרבות באתר הנתבעת או בכל אתר אחר מטעמה או הפועל עברה, בין במישרין ובין בעקיפין.

14. כן מבוקש ליתן צו עשה, המורה לנתבעים או למי מטעמם להסיר את היצירות מכל פלטפורמה פרסומית לרבות מאתר הנתבעת או מכל אתר אחר מטעמה או הפועל עברה, בין במישרין ובין בעקיפין.

15. התנהלות הנתבעת מהווה גם עשיית עושר ולא במשפט, שכן ניתן לשער כי לפחות חלק מהפניות אליה בתקופה הרלוונטית היו בשל מצג השווא שפרסמה, ובשל לקוחות שביקשו עבודה דומה לעבודות. התעשרותה של הנתבעת כתוצאה מפניות אלה הנה בגדר עשיית עושר ולא במשפט.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 64177-05-23 סיון אין האוס בע"מ נ' וויב אול דיגיטל בע"מ ואח'

16. הנתבע 2, בהיותו דירקטור ומנכ"ל משותף בנתבעת, מתווה את פעילות הנתבעת, וככזה חב באופן אישי בפיצוי התובעת בגין הפרת זכויותיה.

17. מנגד, טוענים הנתבעים כי יש לדחות את התובענה תוך חיוב התובעת בהוצאות הנתבעים.

הנתבעים מוסיפים וטוענים כדלקמן:

18. בנסיבות העניין, ובהתאם להסכמה בין התובעת לבין הלקוחה – אם לא במפורש אז במשתמע – הלקוחה הנה בעלת מלוא הזכויות בעבודות שנעשו עבורה על ידי התובעת. לחלופין, גם מקום בו לתובעת זכות יוצרים בעבודות, הרי שנסיבות המקרה מעידות כי ניתנה מצידה הרשאה להשתמש בזכות זו, אשר יכולה להינתן בכתב או בעל פה, ואף באופן משתמע בשתיקה או בהתנהגות. בהתאם להלכה הפסוקה, הכנת יצירה על פי הזמנה ובתמורה, תצמיח, בדרך כלל, לכל הפחות, רישיון משתמע לשימוש מוגבל ביצירה בידי המזמין למטרה שלשמה הוזמנה.

19. בחודש מרץ 2022, החליפה הלקוחה את התובעת בנתבעת, אשר החלה להעניק לה שירותים שונים בתחום המדיה הדיגיטלית, לרבות אסטרטגיה ומיתוג, קידום ארגוני, עיצוב/קריאייטיב, שירותי פיתוח, קידום ברשתות החברתיות וכיוצא באלה. עם התקשרותה עם הנתבעת, העבירה לה הלקוחה את מלוא העבודות, הכוללות את נכסיה הדיגיטליים האמורים. כמו כן, ניתנה לנתבעת הרשאה מלאה לעשות שימוש מלא בעבודות, לרבות אישור להציגם באתר האינטרנט של הנתבעת. העלאת פרטים ו/או אתרי אינטרנט ו/או חומרים שונים של לקוחות, הנה פרקטיקה נהוגה ומקובלת בתחום.

20. לפיכך, לאחר ההתקשרות עם הלקוחה, העלתה הנתבעת והציגה באתר הנתבעת, wavedigital.co.il (שאיננו אתר האינטרנט הראשי שלה) תמונות של אתר האינטרנט של אחד המותגים (קלאוד 9), תחת הלשונית "פרויקטים" (להלן: "תמונות האתר"). לא צוין באתר הנתבעת כי מדובר בפרויקט או בעבודה שנוצרה על ידה. תמונות האתר הוצגו כאחד הפרויקטים המטופלים על ידי הנתבעת, ואת הלקוחה כאחת מלקוחותיה. תמונות האתר נלקחו מתוך אתר האינטרנט של המותג "קלאוד 9" כפי שהן ללא שינוי, ואף כוללות את הקרדיט שהוסיפה לעצמה התובעת.

21. הנתבעת קיבלה את פניית התובעת בבקשה להסרת תמונות האתר, וסברה כי מה שעמד מאחוריה לא היה בקשה לגיטימית עקב פגיעה בזכויות, אלא מהלך נקמני לנוכח אובדן הלקוחה. הנתבעת החליטה שלא להיגרר לסכסוך ולא להשקיע בכך משאבים מיותרים, והסירה את תמונות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 64177-05-23 סיון אין האוס בע"מ נ' וויב אול דיגיטל בע"מ ואח'

האתר עוד באותו היום. עם קבלת התביעה הופתעה הנתבעת, שכן הייתה בטוחה כי תמונות האתר הוסרו זה מכבר. עם זאת, לאחר בדיקה התגלה כי ביום 8/11/2022 הייתה באתר הנתבעת תקלה אשר השביתה אותו. לפיכך, נאלצה הנתבעת לבצע שחזור באתר, אשר נלקח מנתונים בגרסה של האתר אשר נשמרה טרם מועד הסרת התמונות, ולפיכך הועלו תמונות האתר אל אתר הנתבעת בשנית. עם הגילוי האמור, שבה הנתבעת והסירה את תמונות האתר. אין בפעולות ההסרה משום הודאה ו/או הכרה בטענות התובעת.

22. העבודות מהוות "עיצוב" כמשמעו בחוק העיצובים, תשע"ז-2017 (להלן: "חוק העיצובים"). סעיף 13 לחוק העיצובים קובע כי "הבעלים הראשון של עיצוב שעוצב לפי הזמנה, הוא המזמין, אלא אם כן הוסכם אחרת בין המזמין ובין המעצב". לפיכך, הלקוחה היא בעלת הזכות בעבודות. בסעיף 7 לחוק העיצובים נקבע כי "לא תהא זכות יוצרים בעיצוב כהגדרתו בחוק העיצובים". הווה אומר – לתובעת לא יכולה לעמוד הגנה כלשהי מכוח חוק זכות יוצרים.

23. היצירה לא נוצרה על ידי התובעת לבדה, שכן מדובר ביצירה משותפת שנוצרה יחד עם הלקוחה.

24. בנסיבות המקרה לא הופרה הזכות המוסרית של התובעת, ככל שזכות זו אכן קיימת. התובעת קיבלה קרדיט במסגרת אתר הנתבעת. ממילא, הזכות המוסרית בהיבטה כזכות ייחוס היצירה ליוצר, נדרשת בהיקף ובמידה המקובלים. במקרים כגון המקרה דנן לא מקובל לציין את שם היוצר.

25. עילת התביעה כנגד הנתבע 2 איננה כוללת טענה בדבר ידיעה אישית וביצוע פעולות עוולתיות על ידו. עילת התביעה כנגד הנתבע 2 מבוססת על אחריות עקיפה בתור מתווה של פעילות הנתבעת. על כן, לא מתקיימים היסודות הנדרשים לגיבושה של אחריות אישית מצד הנתבע 2, ויש למחוק את התביעה כנגדו.

המסגרת הראייתית

26. במסגרת דיון קדם המשפט שהתקיים בתיק ביום 16/7/2024, הסכימו הצדדים כי לאור היות עיקר המחלוקת ביניהם משפטי, אין צורך בשמיעת ראיותיהם לשם בירורה, וזאת למעט

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 64177-05-23 סיון אין האוס בע"מ נ' וויב אול דיגיטל בע"מ ואח'

הגשת תצהירי עדות ראשית מטעם הנתבעת בנוגע לנסיבות פרסום היצירות באתר הנתבעת בפעם השנייה.

27. לפיכך, הגישה הנתבעת תצהיר עדות ראשית מטעמם של מר יחזקאל מזרחי ושל מר טל שוקרון, אליהם אתייחס בהתאם לדרוש. מובן כי הצדדים הוסיפו וסיכמו את טענותיהם.

דיון

האם העבודות הן בגדר יצירות מוגנות בזכות יוצרים?

28. עיון ביצירות, אשר צורפו כנספח 5 לכתב התביעה, מלמד כי חלקן הנו צילומי מסך מתוך אתר הלקוחה הכוללות אלמנטים עיצוביים וגרפיים שונים, וחלקן בגדר תמונות המציגות את המיתוג של הלקוחה בכללותו – לרבות לוגו, תמונות, וכן אלמנטים גרפיים רבים נוספים.

29. סעיף 4 לחוק קובע רשימה סגורה של יצירות בהן קיימת זכות יוצרים, וכן קובע מספר תנאים להגנה על יצירות אלה:

4" (א) זכות יוצרים תהא ביצירות אלה:

(1) יצירה מקורית שהיא יצירה ספרותית, יצירה אמנותית,

יצירה דרמטית או יצירה מוסיקלית, המקובעת בצורה

כלשהי;

(2) תקליט;

ובלבד שהתקיים לגבי היצירות האמורות אחד התנאים

הקבועים בסעיף 8 או שיש בהן זכות יוצרים מכוח צו לפי

סעיף 9.

(ב) לעניין סעיף קטן (א), מקוריות של לקט היא המקוריות

בבחירה ובסידור של היצירות או של הנתונים שבו."

30. בענייננו, היצירות, באות בגדרה של "יצירה אמנותית", המוגדרת בסעיף 1 לחוק באופן הבא:

"יצירה אמנותית" – לרבות רישום, ציור, יצירת פיסול, תחריט, ליטוגרפיה,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 64177-05-23 סיון אין האוס בע"מ נ' וויב אול דיגיטל בע"מ ואח'

מפה, תרשים, יצירה אדריכלית, יצירת צילום ויצירת אמנות שימושית ובכלל זה (Typeface);"

ודוק; היצירות כוללות כאמור לוגו, תמונות, ואלמנטים גרפיים ועיצוביים רבים, המהווים יצירות אמנותיות.

31. על פי סעיף 4(א)(1) הנ"ל, על מנת שיצירה אמנותית תהא מוגנת בזכות יוצרים, עליה להיות מקורית ומקובעת. אין חולק כי דרישת הקיבוע נתמלאה במקרה דנן, שכן היצירות פורסמו במסגרת אתר האינטרנט של הלקוחה, מוצריה, ומוצרים נלווים שונים.

32. אשר לדרישת המקוריות, "במישור העובדתי, תנאי לקיומה של יצירה מקורית הוא כי מקורה ביוצר, דהיינו, כי היוצר אמנם יצר את היצירה, וכי לא העתיק אותה מיצירה קודמת. במישור הנורמטיבי, נדרשת מידה של יצירתיות, נוסף על מאמץ והשקעה. דהיינו על היצירה לשקף תרומה אינטלקטואלית כלשהי של היוצר... בפסיקה עדכנית ניכרת מגמה לתת משקל רב יותר ליצירתיות על פני ההשקעה..." (תמיר אפורי **חוק זכות יוצרים** (2012) (להלן: "אפורי"), בעמ' 34).

עוד נדרש כי מקורה של היצירה יהיה ביוצר וכי זו לא תהיה מבוססת על יצירה אחרת (להלן: "מבחן המקור"). להרחבה בנוגע לדרישת המקוריות ראו ע"א **Exin-Lines נ' Interlego A/S** 513/89; ע"א **Bros. S.A.** פ"ד מח(4) 133, 164 (1994); ע"א **The FA Premier League Limited** 8485/08; ע"א **Krone AG** 3422/03 נ' **ענבר המועצה להסדר ההימורים בספורט** [פורסם בבנן] (14.3.2010); ע"א **Krone AG** 3422/03 נ' **ענבר פלסטיק משוריין**, פ"ד נט(4) 365, 378 (2005); ע"א 360/83 **סטרסקי בע"מ נ' גלידת ויטמן בע"מ**, פ"ד מ(3) 340, 346 (1985).

במקרה דנן, עיון ביצירות מעלה כי גלומה בהן יצירתיות, ואין ספק כי הושקעו בהן עמל ומאמץ. מכאן שמתקיים בענייננו גם מבחן המקוריות, ועל כן אני קובעת כי היצירות מוגנות על פי החוק.

מיהו בעל זכות היוצרים היצירות?

יצירה משותפת – האמנם?

33. לטענת הנתבעת, היצירות הן בגדר יצירה משותפת של התובעת ושל הלקוחה. סעיף 1 לחוק מגדיר "יצירה משותפת" כ"יצירה שנוצרה בידי מספר יוצרים במשותף ולא ניתן להבחין בחלקו של כל אחד מהם ביצירה".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 64177-05-23 סיון אין האוס בע"מ נ' וויב אול דיגיטל בע"מ ואח'

עם זאת, "שיתוף פעולה בין שני אנשים, בפני עצמו, אינו הופך יצירה למשותפת. על כל אחד מהשותפים לעשות פעולה שיש בה משום 'יצירה'" (אפורי, בעמ' 50). עוד מבהיר אפורי (שם) כי "קיומה של יצירה משותפת אינו נתון להסכם בין הצדדים אלא נובע ממצב דברים עובדתי...".

זאת ועוד, "כפי שמתן רעיון או עזרה ליוצר, כגון ייעוץ הספקת מידע או סיוע טכני בעריכת יצירה, אינו הופך אדם ליוצר, כך אין הוא הופך אותו לשותף ביצירה...". (טוני גרינמן זכויות יוצרים (מהדורה שנייה, 2008), בעמ' 472).

34. בענייננו, לא נטען בפניי (וממילא לא הוכח) האם וכיצד לקחה הלקוחה חלק ביצירת היצירות, האם וכיצד חלקה ביצירות חרג מהספקת מידע ורעיונות באופן ההופך אותה ליוצרת במשותף, ומתן הפעולות שביצעה במסגרת חלקה ביצירה. אני קובעת אפוא כי היצירות אינן בגדר יצירה משותפת, כי הלקוחה איננה יוצרת במשותף של היצירות, וכי התובעת היא היוצרת הבלעדית שלהן.

הקצאת הבעלות הראשונה בזכות היוצרים ביצירות

35. סעיף 35(א) לחוק מורה:

"35. (א) ביצירה שנוצרה לפי הזמנה, הבעלים הראשון של זכות היוצרים בה, כולה או חלקה, הוא היוצר, אלא אם כן הוסכם אחרת בין המזמין והיוצר, במפורש או במשתמע."

הנה כי כן, חזקה היא כי ביצירה שנוצרה לפי הזמנה, הבעלים הראשון של זכות היוצרים בה הוא היוצר, בענייננו – התובעת. חזקה זו ניתנת לסתירה, ככל שיוכח כי הוסכם אחרת בין המזמין (בענייננו – הלקוחה) לבין היוצר, במפורש או במשתמע. מכאן נובע כי הנטל להוכיח כי "הוסכם אחרת בין המזמין לבין היוצר, במפורש או במשתמע", מונח על כתפי המבקש לסתור את החזקה כי הבעלים הראשון של יצירה מוזמנת הוא היוצר, בענייננו – הנתבעת.

36. טענת הנתבעת כי הוסכם בין התובעת לבין הלקוחה כי הלקוחה היא הבעלים בזכות היוצרים ביצירות, נטענה בעלמא. ודוק; הנתבעת לא הביאה כל ראיה אשר יש בה כדי להרים את

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 64177-05-23 סיון אין האוס בע"מ נ' וויב אול דיגיטל בע"מ ואח'

הנטל ולהוכיח קיומה של הסכמה – מפורשת או משתמעת – כי התובעת ויתרה על בעלותה בזכות היוצרים ביצירות, וכי הלקוחה היא בעלת הזכות.

כך למשל, הנתבעת לא טענה (וממילא לא הוכיחה) כי אומד דעת הצדדים בעת כריתת ההסכם בין התובעת לבין הלקוחה (במסגרת הצעת המחיר שצורפה כנספח א' לכתב ההגנה, להלן: "ההסכם") היה כי זכות היוצרים ביצירות שייכת ללקוחה; הנתבעת לא טענה (וממילא לא הוכיחה) כי הנוהג בענף המיתוג והעיצוב הגרפי הוא כי זכות היוצרים שייכת למוזמין; הנתבעת לא טענה (וממילא לא הוכיחה) כי התנהגות הצדדים לאחר השלמת היצירות מלמדת כי הלקוחה היא בעלת זכות היוצרים ביצירות. אף לשונו של ההסכם לא מלמדת על הקצאת הבעלות ביצירות ללקוחה, ואין בו התייחסות לנושא זה.

עוד יובהר, כי אין במכתב מאת הלקוחה מיום 10/7/2023 (להלן: "המכתב"), כדי ללמד על הקצאת הבעלות הראשונית בזכות היוצרים ביצירות, מקום בו המכתב, אשר הוכן באופן חד צדדי מטעם הלקוחה עבור הנתבעת, הוכן כארבעה חודשים לאחר הגשת כתב התביעה אך האמור בו לא בא לידי ביטוי בזמן אמת בלשון ההסכם, בנסיבות שאפפו אותו או בראיות אחרות.

הנה כי כן, משהנתבעת לא הרימה את נטל ההוכחה המוטל על כתפיה, אני קובעת כי התובעת – היוצרת, היא הבעלים הראשונה ביצירות האמנותיות.

האם הבעלות ביצירות הועברה, ולחלופין האם ניתן בהן רישיון שימוש?

37. משקבעתי כי הבעלים הראשון של זכות היוצרים ביצירות היא התובעת, יש לבחון עתה האם זכות היוצרים ביצירות אלה הועברה לידי הלקוחה, ולחלופין האם ניתן לה בהן רישיון שימוש. ככל שניתן ללקוחה רישיון שימוש ביצירות, יש לבחון מהו היקף ההרשאה.

38. סעיף 37 לחוק קובע:

- 37" (א) זכות יוצרים ניתנת להעברה בחוזה או על פי דין, ורשאי בעל הזכות לתת לגביה רישיון ייחודי או רישיון שאינו ייחודי.
- (ב) העברת זכות היוצרים או מתן הרישיון, כאמור בסעיף קטן (א), יכול שיהיו לגבי זכות היוצרים, כולה או חלקה, וניתן להגבילם למקום מסוים, לתקופה מסוימת או לעשיית פעולה מסוימת ביצירה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 64177-05-23 סיון אין האוס בע"מ נ' וויב אול דיגיטל בע"מ ואח'

- (ג) חוזה להעברת זכות יוצרים או למתן רישיון ייחודי לגביה, טעון מסמך בכתב.
- (ד) בסעיף זה, "רישיון ייחודי" – רישיון המעניק לבעליו זכות ייחודית לעשות פעולה מהפעולות המפורטות בסעיף 11, כפי שנקבע בו, ומגביל את בעל זכות היוצרים מלעשות ומלהרשות לאחר לעשות פעולה כאמור."

39. הנה כי כן, העברת הבעלות בזכות היוצרים, כמו גם מתן רישיון ייחודי בה, טעונה כתב. בענייננו, אין כל מסמך בכתב המעיד על העברת הבעלות בזכות היוצרים ביצירות לידי הלקוחה, או על מתן רישיון ייחודי לנתבע ביצירות אלה, לרבות ההסכם אשר נעדר כל התייחסות לסוגיית הבעלות והרישיון בזכות היוצרים.

ייתכן מצב שבו בית המשפט יקבל עדות בעל פה על קיומה של העברה – כגון התגברות על דרישת הכתב באמצעות חובת תום הלב של המעביר, "זכות שביושר" לנעבר ועוד (אפורי, עמוד 317) – אולם בענייננו לא נטענו (וממילא אף לא הוכחו) טענות כגון אלה.

אני קובעת אפוא כי הבעלות ביצירות לא הועברה לידי הלקוחה, ונותרה בידיה של התובעת. עוד אני קובעת כי לא ניתן ללקוחה רישיון ייחודי ביצירות.

40. נותר אפוא לבון האם ניתן ללקוחה רישיון שאינו ייחודי ביצירות – אשר איננו טעון כתב, ועשוי להילמד אף מכללא. רישיון שאינו ייחודי מתאפיין במתן רשות לעשיית פעולה שבהיעדרו תיחשב להפרת זכות היוצרים:

"רישיון שאינו ייחודי אינו אלא רשות שנותן בעל זכות יוצרים לעשיית פעולה מהפעולות המנויות בסעיף 11, ואשר בהעדר אותה רשות הייתה נחשבת להפרת זכות היוצרים כאמור בסעיף 47. רישיון שאינו ייחודי הוא הסכם שבין בעל זכות היוצרים לבין המשתמש ביצירה, וחלים עליו דיני החוזים הכלליים... רישיון עשוי להיות מוגבל בזמן, במקום או בהיקף הפעילות. רשות לשימוש ביצירה יכולה להינתן בעל פה, ואף במשתמע [ע"א 414/84 ברים נ' מגדלור, פ"ד לט(3) 109]... אין עוד כל ספק כי דרישת הכתב חלה אך ורק על פעולות 'קנייניות' בזכות היוצרים – העברת הבעלות או מתן רישיון בלעדי – ואינה חלה על מתן רשות שימוש ביצירה" (אפורי, בעמ' 295-296).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 64177-05-23 סיון אין האוס בע"מ נ' וויב אול דיגיטל בע"מ ואח'

41. מההסכם עולה כי הלקוחה הזמינה מהתובעת שירותי מיתוג (מחקר אסטרטגי, יישום אסטרטגיית המותג ופיתוח שפת מותג – לרבות רשימת תוצרים כגון עיצוב לוגו, עיצוב ניירת, ברושורים, קטלוגים, אריזות, שקיות וכיוצא באלה), וכן בנייה ועיצוב של אתר אינטרנט תדמיתי. הגם שהדבר לא צוין במפורש, ברי כי בין התובעת לבין הלקוחה הוסכם כי הלקוחה תוכל לעשות שימוש בתוצרים, במיתוג ובאתר האינטרנט (הם היצירות) שתיצור עבורה התובעת במסגרת ההסכם, לצורך שיווק ופרסום מותגיה ומוצריה; זו הייתה תכלית העסקה בין התובעת לבין הלקוחה, וכל קביעה אחרת תרוקן עסקה זו מתוכן. אכן, "ביחסים שבין קבלן ומזמין, בהיעדר הסכמה על העברת הבעלות בזכות היוצרים עשויה להשתמע הסכמה לשימוש ביצירה... הסכמה משתמעת כזו נותנת תוכן כלכלי להזמנת היצירה" (אפורי, בעמ' 97).

42. עם זאת, אין ספק כי ההרשאה לשימוש ביצירות ניתנה ללקוחה, אך לא לנתבעת, שהיא בבחינת צד שלישי שאיננו קשור לתובעת, קל וחומר כשמדובר בשימוש ביצירות למטרה שאיננה קשורה למטרת הרישיון (היא פרסום ושיווק מוצרי הלקוחה), כי אם לצורך קידום הנתבעת כנותנת שירותים.

עוד מובן כי הלקוחה, כמי שאיננה בעלת זכות היוצרים ביצירות אלא מחזיקה ברישיון שימוש לא ייחודי למטרה ספציפית בלבד, לא יכולה הייתה לתת רישיון שימוש ביצירות לצד שלישי – היא הנתבעת, ואין במכתב (שממילא נכתב בדיעבד ובאופן חד צדדי) כדי להעיד על מתן רישיון שימוש כזה.

מכלל האמור עולה, כי הבעלות ביצירות נותרה כל העת בידי התובעת, ומעולם לא הועברה לידי הנתבעת; וכי רישיון שימוש בלתי ייחודי ביצירות ניתן ללקוחה בלבד, למטרת שיווק ופרסום מותגיה.

האם הופרה זכות היוצרים של התובעת ביצירות?

43. סעיף 47(א) לחוק קובע:

"47. (א) העושה ביצירה פעולה מהפעולות המפורטות בסעיף 11, או מרשה לאחר לעשות פעולה כאמור, בלא רשותו של בעל זכות היוצרים, מפר את זכות היוצרים, אלא אם כן עשיית הפעולה מותרת לפי הוראות פרק ד."

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 64177-05-23 סיון אין האוס בע"מ נ' וויב אול דיגיטל בע"מ ואח'

הפעולות המפורטות בסעיף 11 לחוק הן :

- (1) "העתקה כאמור בסעיף 12 – לגבי כל סוגי היצירות;
- (2) פרסום – לגבי יצירה שלא פורסמה;
- (3) ביצוע פומבי כאמור בסעיף 13 – לגבי יצירה ספרותית, יצירה דרמטית, יצירה מוסיקלית ותקליט;
- (4) שידור כאמור בסעיף 14 – לגבי כל סוגי היצירות;
- (5) העמדת היצירה לרשות הציבור כאמור בסעיף 15 – לגבי כל סוגי היצירות;
- (6) עשיית יצירה נגזרת כאמור בסעיף 16, ועשיית הפעולות המנויות בפסקאות (1) עד (5) ביצירה הנגזרת כאמור – לגבי יצירה ספרותית, יצירה אמנותית שאינה גופן, יצירה דרמטית ויצירה מוסיקלית;
- (7) השכרה כאמור בסעיף 17 – לגבי תקליט, יצירה קולנועית ותוכנת מחשב."

44. כדי לקבוע אפוא האם הופרה זכות היוצרים של התובעת ביצירות, יש לבחון האם נעשתה ביצירות על ידי הנתבעת או על ידי מי מטעמה, פעולה מהפעולות המנויות בסעיף 11 הנ"ל, בלא רשותו של בעל זכות היוצרים, ובענייננו – התובעת.

"העתקה" מוגדרת בסעיף 12 לחוק באופן הבא :

- "12. העתקה של יצירה היא עשיית עותק של היצירה בכל צורה מוחשית, לרבות –
- (1) אחסון של היצירה באמצעי אלקטרוני או באמצעי טכנולוגי אחר;
  - (2) עשיית עותק תלת-ממדי של יצירה דו-ממדית;
  - (3) עשיית עותק דו-ממדי של יצירה תלת-ממדית;
  - (4) העתקה ארעית של היצירה."

"העמדה לרשות הציבור" מוגדרת בסעיף 15 לחוק באופן הבא :

"העמדה של יצירה לרשות הציבור היא עשיית פעולה ביצירה כך שלאנשים מקרב הציבור תהיה גישה אליה ממקום ובמועד לפי בחירתם."

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 64177-05-23 סיון אין האוס בע"מ נ' וויב אול דיגיטל בע"מ ואח'

45. בענייננו, הנתבעת העלתה את היצירות לאתר האינטרנט שלה תחת הלשונית "פרויקטים", ללא קבלת רשות מאת התובעת. פעולה זו הנה בגדר העתקה וכן בגדר העמדה לרשות הציבור, לפי סעיף 11 לחוק. מכאן, שהעלאת היצירות לאתר הנתבעת עולות כדי הפרת זכות היוצרים של התובעת על ידי הנתבעת.

46. אני ערה לטענות הנתבעת כי אתר האינטרנט אליו הועלו היצירות, איננו אתר האינטרנט הראשי של הנתבעת וכי מדובר באתר אינטרנט שלא עוסק בעיצוב גרפי ובבניית אתרים; כי הנתבעת כלל איננה מציעה שירותי בניית אתרי אינטרנט; וכן לטענת הנתבעת כי העלאת היצירות בשנית לאתר הנתבעת אירעה בטעות. עם זאת, אין בטענות אלה כדי להשליך על שאלת הפרת זכות היוצרים, מקום בו אין חולק כי נעשו ביצירות פעולות המנויות בסעיף 11 לחוק.

הזכות המוסרית

47. סעיף 45 לחוק מורה:

"45. (א) ליוצר של יצירה אמנותית, יצירה דרמטית, יצירה מוסיקלית או יצירה ספרותית, למעט תוכנת מחשב, שיש בה זכות יוצרים, תהיה ביחס ליצירתו זכות מוסרית, למשך תקופת זכות היוצרים באותה יצירה; ואולם, לעניין יצירה שהיא גופן לא תחול הזכות כאמור בסעיף 46(1).

(ב) הזכות המוסרית היא אישית ואינה ניתנת להעברה, והיא תעמוד ליוצר אף אם אין לו ביצירה זכות יוצרים או אם העביר את זכות היוצרים ביצירה, כולה או חלקה, לאחר."

לפי סעיף 45(ב) הנ"ל, הזכות המוסרית הנה זכות אישית אשר איננה ניתנת להעברה, והיא תעמוד ליוצר אף אם אין לו זכות יוצרים ביצירה. "אופיה האישי של הזכות המוסרית מחייב את המסקנה כי היא ניתנת רק לבן אנוש. מכאן נכון להסיק כי תאגיד, שאינו בעל אישיות אנושית, אינו זכאי להחזיק בה..." (טוני גרינמן זכויות יוצרים כרך ב' (מהדורה שלישית, 2023), בעמ' 1058). "ראוי להדגיש כי הזכות המוסרית אינה שייכת – ואינה יכולה להיות "שייכת" – לתאגיד שהוא בעל זכות היוצרים ביצירה" (אפורי, בעמ' 338).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 64177-05-23 סיון אין האוס בע"מ נ' וויב אול דיגיטל בע"מ ואח'

הנה כי כן, התובעת איננה מחזיקה בזכות מוסרית ביחס ליצירות, בהיותה תאגיד. הזכות המוסרית ביצירות נתונה ליוצר האנושי שיצר אותן, אשר איננו צד לתביעה. משכך, מתייתר הצורך לדון בשאלה האם הופרה הזכות המוסרית.

מפר תמים

48. לטענת הנתבעת, עומדת לה הגנת מפר תמים, כמשמעה בסעיף 58 לחוק. במסגרת הגנת מפר תמים הדרישה היא כי הנתבע לא חשד ולא היה לו יסוד סביר לחשוד כי קיימת זכות יוצרים ביצירה, להבדיל מידיעה או חשד כי התובע המסוים הוא בעליה של זכות היוצרים ביצירה. מכאן, שמקום בו הנתבע לא ידע ולא היה לו יסוד סביר לחשוד כי לתובע המסוים יש זכות יוצרים ביצירה – אין די בכך כדי להעמיד לנתבע הגנת מפר תמים (ראו: רע"א 7774/09 אמיר ויינברג נ' אליעזר ויסהוף (פורסם בנבו, 28/8/2012); ע"א 1248/15 Fisher Price Inc נ' דוורון – יבוא ויצור בע"מ (פורסם בנבו, 31/8/2017); ת"א (ת"א) ליאב אוזן ושות' נ' Winhelp בע"מ (פורסם בנבו, 18/11/2013)).

בענייננו, אין מדובר באותם מקרים חריגים, שבהם הנתבעת לא ידעה ולא היה לה יסוד סביר לחשוד כי קיימת זכות יוצרים ביצירות. טענות הנתבעת בהקשר זה נטענו בעלמא, ללא פירוט וללא הוכחה. אין אפוא מקום להחיל בענייננו הגנת מפר תמים.

אחריות הנתבע 2

49. התובעת לא פירטה ולא הוכיחה את מעורבותו האישית של הנתבע 2 באירועים מושא התובענה דנן, באופן המצדיק הטלת אחריות אישית כלפיו בהתאם לע"א 407/89 צוק אור בע"מ נ' קאר סקויריטי בע"מ, פ"ד מח(5) 661. טענות התובעת בעניין זה נטענו בעלמא. אני דוחה אפוא את טענות התובעת באשר להטלת אחריות אישית על הנתבע 2.

הפיצוי

50. משקבעתי כי הנתבעת הפרה את זכות היוצרים של התובעת ביצירה, יש לדון עתה בגובה הפיצוי ההולם בנסיבות העניין.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 64177-05-23 סיון אין האוס בע"מ נ' וויב אול דיגיטל בע"מ ואח'

51. סעיף 56 לחוק מסמיך את בית המשפט לפסוק לתובע פיצויים בלא הוכחת נזק, בקובעו:

"56. (א) הופרה זכות יוצרים או זכות מוסרית, רשאי בית המשפט, על פי בקשת התובע, לפסוק לתובע, בשל כל הפרה, פיצויים בלא הוכחת נזק בסכום שלא יעלה על 100,000 שקלים חדשים.

(ב) בקביעת פיצויים לפי הוראות סעיף קטן (א), רשאי בית המשפט

לשקול, בין השאר, שיקולים אלה:

- (1) היקף ההפרה;
- (2) משך הזמן שבו בוצעה ההפרה;
- (3) חומרת ההפרה;
- (4) הנזק הממשי שנגרם לתובע, להערכת בית המשפט;
- (5) הרווח שצמח לנתבע בשל ההפרה, להערכת בית המשפט;
- (6) מאפייני פעילותו של הנתבע;
- (7) טיב היחסים שבין הנתבע לתובע;
- (8) תום לבו של הנתבע.

(ג) לעניין סעיף זה יראו הפרות המתבצעות במסכת אחת של מעשים,

כהפרה אחת."

סעיף 56 לחוק מאפשר אפוא פסיקת פיצוי בלא הוכחת נזק בשל הפרת זכות היוצרים, בסכום שלא יעלה על 100,000 ₪. אפנה אם כן לדיון בגובה הפיצוי ההולם בנסיבות העניין, בשים לב לשיקולים הנמנים בסעיף 56(ב) לחוק.

52. היקף ההפרה: היצירות, חמש תמונות הכוללות אלמנטים גרפיים ומיתוג שיצרה התובעת עבור הלקוחה כמו גם צילומי מסך מאתר האינטרנט של הלקוחה אותו יצרה התובעת, פורסמו באתר הנתבעת תחת לשונית "פרויקטים". לטענת הנתבעת, מדובר באתר אינטרנט משני שלה, במסגרתו היא מפרסמת את שירותיה כמי שנותנת שירותי פיתוח תוכנה, להבדיל משירותי גרפיקה ומיתוג, וכי כל כוונתה בפרסום היצירות היה לציין כי הלקוחה היא אחת מלקוחותיה. עם זאת, בפועל, המצג הברור שנוצר בפני מבקרי האתר הנו מצג שווה לפיו היצירות הנן אחד מהפרויקטים אותם יצרה הנתבעת, מקום בו היצירות הוצגו כפרויקט של הנתבעת, ללא כל הבהרה נוספת.

53. משך הזמן בו בוצעה ההפרה: לא ידוע במשך כמה זמן פורסמו היצירות באתר הנתבעת פעם הראשונה. עם פניית התובעת לנתבעת בתאריך 3/11/2022, הוסרו היצירות מאתר הנתבעת. בהמשך, התברר לתובעת כי היצירות פורסמו באתר הנתבעת בשנית, ועל כן הוגשה התובענה דן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 64177-05-23 סיון אין האוס בע"מ נ' וויב אול דיגיטל בע"מ ואח'

בחודש מאי 2023. לדברי מר יחזקאל מזרחי במסגרת תצהיר עדותו הראשית, היצירות הועלו לאתר הנתבעת בשנת בשל תקלה שאירעה באתר ביום 8/11/2022. בשל התקלה, בוצע שחזור לאתר הנתבעת, במסגרתו הועלו אליו תכנים שהיו קיימים בו בטרם מועד הסרת היצירות מאתר הנתבעת בפעם הראשונה, ובכלל זאת הועלו לאתר היצירות. עם קבלת כתב התביעה, הוסרו היצירות בשנית מאתר הנתבעת. הנה כי כן, היצירות פורסמו באתר הנתבעת בפעם השנייה מחודש נובמבר 2022 ועד לחודש מאי 2023 – במשך כחצי שנה, וזאת בנוסף לפרק זמן לא ידוע במהלכו פורסמו היצירות באתר הנתבעת בפעם הראשונה. מדובר אפוא בפרק זמן משמעותי.

54. חומרת ההפרה, מאפייני פעילותה של הנתבעת ותום ליבה: אשר לפעם הראשונה בה הועלו היצירות לאתר הנתבעת, אף לשיטתה של הנתבעת מדובר בהעלאה מכוונת ומודעת. לטענת הנתבעת, מטרת פרסום היצירות באתר הנתבעת – שאיננו עוסק בעיצוב גרפי ובבניית אתרי אינטרנט כי אם בשירותי הנתבעת בתחום פיתוח התוכנה – הייתה הצגת הלקוחה כאחת מלקוחותיה של הנתבעת בתחום פיתוח התוכנה. עם זאת, בפועל, היצירות פורסמו באתר הנתבעת תחת הלשונית "פרויקטים", ללא כל הסבר נוסף. אזכיר, כי מדובר בחמש תמונות, הכוללות צילומי מסך מאתר האינטרנט של הלקוחה שנוצר ועוצב על ידי התובעת, וכן אלמנטים גרפיים רבים נוספים שנוצרו ועוצבו על ידי התובעת עבור הלקוחה. העלאת היצירות לאתר הנתבעת תחת הלשונית "פרויקטים", יצרה מצג ברור לפיו היצירות הן אחד מהפרויקטים אותם יצרה הנתבעת, שהרי אילו הייתה מבקשת הנתבעת להציג את הלקוחה כאחת מלקוחותיה, הייתה מסתפקת בציון שמה של הלקוחה.

אכן, בחלק מהיצירות, אלה שהן למעשה צילומי מסך מתוך אתר האינטרנט של הלקוחה, נכלל גם הקרדיט לתובעת שהופיע באתר האינטרנט של הלקוחה, אולם הקרדיט מופיע בצילומי המסך בכתב זעיר ולא ברור, וממילא מקום בו היצירות פורסמו באתר הנתבעת תחת הכותרת "פרויקטים" (של הנתבעת) באופן ברור, יש בכך כדי למסך את הקרדיט לתובעת, ליצור מצג לפיו הנתבעת היא יוצרת היצירות, או למצער לבלבל את גולשי האתר באשר לגורם אשר יצר את היצירות. יובהר, כי אין בטענת הנתבעת לפיה האתר אליו הועלו היצירות איננו עוסק בשירותי עיצוב גרפי ובניית אתרים, כי אם בפיתוח תוכנה, כדי להפחית מחומרת מעשי הנתבעת, מקום בו מדובר בתחומים משיקים, וממילא לא ניתן להבטיח כי גולש באתר זה לא יתעניין גם בשירותי עיצוב גרפי ובניית אתרים. זאת ועוד, הנתבעת נותנת גם שירותי עיצוב גרפי, לטענתה במסגרת אתר אינטרנט אחר, אך לא ניתן לשלול כי גולשים המתעניינים בעיצוב גרפי יכנסו, במכוון או בטעות, לאתר הנתבעת העוסק בפיתוח תוכנה.

אשר להעלאה השנייה של היצירות לאתר הנתבעת, לטענת הנתבעת מקורה של העלאה זו בתקלה טכנית, בעטיה בוצע גיבוי לאתר הנתבעת, במסגרתו הועלו אליו בטעות תכנים אשר כבר נמחקו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 64177-05-23 סיון אין האוס בע"מ נ' וויב אול דיגיטל בע"מ ואח'

ממנו, ובכלל זאת היצירות. לתמיכה בטענה זו צירפה הנתבעת תצהיר עדות ראשית מטעמו של מר יחזקאל מזרחי, סמנכ"ל בנתבעת, וכן תצהיר עדות ראשית מטעמו של מר טל שוקרון, מפתח תוכנה בנתבעת, אשר ביצע את השחזור לאתר הנתבעת בעקבות התקלה האמורה. לתצהירו של מר שוקרון צורפו "אסמכתאות לתקלה ושחזור האתר" – מהן לא ניתן ללמוד דבר, למעט על כך שבוצע שחזור לאתר הנתבעת בתאריך 8/11/2022.

לאחר ששקלתי את הדברים, לרבות את העובדה כי מיד עם פניית התובעת לנתבעת להסרת היצירות בפעם הראשונה, הנתבעת פעלה להסרתן ללא עיכוב, מקובלת עליי טענת הנתבעת כי היצירות הועלו בשנית לאתר הנתבעת שלא במכוון ובשל תקלה. עם זאת, היצירות פורסמו באתר הנתבעת בפעם השנייה במשך תקופה בת חצי שנה, אשר נקטעה אך בשל הגשת התובעה דן עם גילוי הדבר על ידי התובעת. מקום בו הנתבעת ידעה כי התובעת איננה מאשרת לה להעלות את היצירות לאתר הנתבעת, לאור פנייתה הראשונה של התובעת לנתבעת בחודש נובמבר 2022 ומקום בו ידעה על דבר הפרסום אותו נדרשה להסיר, היה על הנתבעת לבצע מעקב ולוודא כי היצירות אכן אינן מופיעות יותר באתר, גם אם בטעות. לא כל שכן מקום בו נדרשה לפעולת השחזור. פרסום התמונות בשנית באתר הנתבעת במשך כחצי שנה, מלמד אפוא על התנהלות רשלנית מצדה של הנתבעת. רשלנות זו איננה יכולה להצדיק הפרה מתמשכת של זכות היוצרים של התובעת ביצירות ולהפחית מחומרת ההפרה, הגם שלא מדובר בהפרה מכוונת.

55. הנזק הממשי שנגרם לתובע והרווח שצמח לנתבעים בשל ההפרה, להערכת בית המשפט: לא הוכח בעניינינו נזק ממשי שנגרם לתובעת. עם זאת, ניתן להניח כי נגרם לתובעת נזק בשל המצג שנוצר לפיו הנתבעת היא יוצרת היצירות, בקרב גולשי אתר הנתבעת, ובכלל זאת אובדן לקוחות פוטנציאליים, וכן מניעת חשיפה ומוניטין אשר היו עשויים להשיא לתובעת רווחים אילו היה מובהר מפורשות כי היצירות נוצרו על ידי התובעת. אכן, יש להביא בחשבון כי קהל היעד של אתר הנתבעת איננו בהכרח כזה המחפש שירותי עיצוב, גרפיקה ובניית אתר אינטרנט, אולם כאמור, לא ניתן לשלול כי גולשי אתר הנתבעת יתעניינו גם בשירותים אלה.

אשר לרווח שצמח לנתבעת כתוצאה מההפרה, לא הוכח בפניי קיומו של רווח ממשי כזה, אולם ניתן להניח כי המצג לפיו היצירות נוצרו על ידה, השיא לנתבעת רווחים בדמות העלאת המוניטין שלה בקרב גולשי אתר הנתבעת, ויתכן כי גם תרם לגיוס לקוחות חדשים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 64177-05-23 סיון אין האוס בע"מ נ' וויב אול דיגיטל בע"מ ואח'

מסכת אחת של מעשים, או מספר הפרות?

56. החוק קובע פיצוי ללא הוכחת נזק לכל הפרה, ובכך מאפשר להכפיל את הפיצוי בהתאם למספר ההפרות. בצד הוראה זו, סעיף קטן (ג) קובע כי יראו מסכת אחת של מעשים כהפרה אחת (ראו: אפורי, בעמ' 455). השאלה אלו הפרות ייחשבו כמסכת עובדתית אחת לפי סעיף קטן (ג), ואלו ייחשבו כהפרות נפרדות, נדונה לא פעם, אולם הפסיקה איננה אחידה בעניין זה [ראו למשל: ת.א. (מחוזי ירושלים) 3560/09 ראובני נ' מפה, מיפוי והוצאה לאור בע"מ (פורסם בנבו, 2011); ת.א. (מחוזי ירושלים) 36461-12-11 דבליו ג'. דבליו ג'. בע"מ נ' בר און שופ בע"מ (פורסם בנבו, 2015); ומנגד ת"א (מחוזי חי'י) 454/07 פורת נ' פ.ד פסגות סוכנות לביטוח חיים (1997) בע"מ (פורסם בנבו, 14/11/2010); ת"א (שלום ראש"צ) 2427/09 די.וי.אי הפקות נ' קנד (פורסם בנבו, 26/6/2011)].

57. מקובלת עליי העמדה לפיה "יש לפרש את הביטוי 'מסכת אחת של מעשים' כפשוטו. תכלית ההוראה היא לאפשר פסיקת פיצויים ללא הוכחת נזק בסכום מוגבל בשל פרשה עובדתית אחת שבין התובע לנתבע" (אפורי, בעמ' 455). כמו גם העמדה לפיה "על בתי המשפט יהיה מוטל לאזן בין שיקולים ראייתיים לשיקולי הרתעה, המונחים ביסודן של הוראות הפיצויים ללא הוכחת נזק" (שם, בעמ' 456).

58. בענייננו, נדרש להכריע האם פרסום חמש היצירות, פעמיים, באתר הנתבעת הנה בגדר מסכת אחת של מעשים, או שמא מדובר במספר הפרות נפרדות.

59. אשר ליצירות, מדובר כאמור בחמש תמונות הכוללות אלמנטים גרפיים ומיתוג שיצרה הנתבעת עבור הלקוחה, וכן צילומי מסך מאתר הלקוחה הכוללים אלמנטים אלה. אני סבורה כי חמש תמונות אלה, אשר כולן כוללות אלמנטים גרפיים דומים, הנן בגדר מסכת אחת של מעשים. אשר לשתי ההעלאות של היצירות לאתר הנתבעת, הגם שמדובר בשני אירועים שונים במועדים שונים, מדובר בהעלאות של יצירות זהות, המהוות לטעמי פרשה עובדתית אחת המהווה מסכת עובדתית אחת.

60. אני קובעת אפוא כי פעולות הנתבעת מושא תובענה זו, מהוות מסכת אחת של מעשים, והפרה אחת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 64177-05-23 סיון אין האוס בע"מ נ' וויב אול דיגיטל בע"מ ואח'

גובה הפיצוי

61. על רקע מכלול השיקולים שפורטו, כמו גם השיקול ההרתעתי העומד בבסיסו של הפיצוי ללא הוכחת נזק בגין הפרת זכות יוצרים (ראו: אפורי, בעמ' 439), אני סבורה כי יש לפסוק לתובעת פיצוי בסך של 50,000 ₪ בגין האירועים מושא התובענה.

תחולת חוק העיצובים

62. אין בידי לקבל את טענת הנתבעת, בדבר תחולתו של חוק העיצובים במקרה דנן.

ודוק; חוק העיצובים קובע בסעיף 4(א) כדלקמן:

"4. (א) עיצוב יהיה כשיר להגנה כעיצוב לא רשום לפי הוראות פרק ה' בהתקיים שניים אלה:
(1) הוא חדש ובעל אופי ייחודי בהתאם להוראות פרק זה;
(2) המוצר נושא העיצוב הוצע למכירה או הופץ בציבור בישראל באופן מסחרי, בידי בעל העיצוב או מי מטעמו, לרבות באמצעות האינטרנט, בתוך שישה חודשים מהמועד הקובע."

במקרה דנן, לא מתקיים התנאי הקבוע בסעיף 4(א)(2) לחוק העיצובים, שכן היצירות – שהן למעשה תמונות של אלמנטים גרפיים ומיתוג שיצרה התובעת עבור הלקוחה, וצילומי מסך של אתר האינטרנט שיצרה התובעת עבור הלקוחה – אינן בגדר מוצר שהוצע שמכירה או הופץ בציבור בישראל באופן מסחרי על ידי התובעת או מי מטעמה (להבדיל מהמוצרים עצמם מוכרת הלקוחה – אולם מוצרים אלה הם אינם היצירות, לא נטען להפרה של אריזותיהם והם אינם נמכרים על ידי התובעת או מי מטעמה).

אני קובעת אפוא כי חוק העיצובים איננו חל במקרה דנן.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 64177-05-23 סיון אין האוס בע"מ נ' וויב אול דיגיטל בע"מ ואח'

עשיית עושר ולא במשפט

63. התובעת לא הוכיחה את גובה הזכייה שבאה לנתבעת על חשבון התובעת שלא כדין כתוצאה מפרסום היצירות באתר הנתבעת, ועל כן לא ניתן לפסוק לטובת התובעת השבה מכוח חוק עשיית עושר ולא במשפט, תשל"ט-1979.

סוף דבר

64. התביעה כנגד הנתבעת מתקבלת באופן חלקי.

היצירות מוגנות בזכות יוצרים המצויה בבעלות התובעת. הנתבעת הפרה בפעולותיה את זכות היוצרים של התובעת ביצירות.

התביעה כנגד הנתבע 2 – נדחית.

65. הנתבעת תשלם לתובעת סך של 50,000 ₪. לסכום זה תיתוסף ריבית שקלית מיום הגשת התביעה ועד למועד פסק הדין. הסכום האמור ישולם בתוך 45 ימים, שאם לא כן יתוספו לו דמי פיגורים מיום פסק הדין ועד מועד התשלום המלא בפועל.

66. ניתן בזאת צו מניעה קבוע, המורה לנתבעת ו/או למי מטעמה להימנע מכל שימוש, הפצה, פרסום, הצגה או כל פעולה מסחרית ביחס ליצירות, בכל פלטפורמה לרבות באתר הנתבעת או בכל אתר אינטרנט אחר מטעמה או הפועל עבורה, בין במישרין ובין בעקיפין.

67. ניתן בזאת צו עשה המורה לנתבעת או למי מטעמה להסיר את היצירות (ככל שהדבר טרם נעשה) מכל פלטפורמה פרסומית לרבות מאתר הנתבעת או מכל אתר אינטרנט אחר מטעמה או הפועל עבורה, בין במישרין ובין בעקיפין.

68. הנתבעת תשלם לתובעת הוצאות משפט ושכר טרחת עו"ד בסך כולל של 30,000 ₪. התובעת תשלם לנתבע 2 הוצאות משפט ושכר טרחת עו"ד בסך כולל של 15,000 ₪.

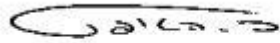
בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 64177-05-23 סיון אין האוס בע"מ נ' וויב אול דיגיטל בע"מ ואח'

הסכומים ישולמו בתוך 45 ימים החל מהיום, שאם לא כן יישאו הפרשי הצמדה וריבית כחוק, מהיום ועד מועד התשלום המלא בפועל.

מזכירות בית המשפט תמציא לצדדים את העתק פסק דין כחוק.

ניתן היום, י"ד שבט תשפ"ה, 12 פברואר 2025, בהעדר הצדדים.

כרמלה האפט, שופטת, סגנית הנשיאה

